

36778

# കാബ്യപരിഹം

കോറിഷ്ടർ കേശവൻനായർ





**കാവേറിപ്പരം**

(Malayalam)

## **KAVYOPAHARAM**

Poems

By **KUTTIPPURATHU KESAVAN NAIR**

First Published September 1920

Fifth Edition June 1981

PRINTED AT G. J. PRINTERS, ETTUMANUR

Price Rs. 3.50

Rights reserved

Published by V Nandakumar

Distributors

**NATIONAL BOOK STALL**

KOTTAYAM - TRIVANDRUM - ERNAKULAM - CANNANORE  
TRICHUR - PALGHAT - QUIILON KOZHIKODE - ALLEPPEY

# കാവോപ്പാപരാരം

(കവിതകൾ)

കുറരിപ്പുരത്തു കേശവൻനായർ

വിതരണം

നാഷനൽ ബുക്ക്‌സ്റ്റോർ

കോട്ടയം

വില 3.50

## കുറരിപ്പുരത്തു കേശവൻനായരുടെ കൃതികൾ

കാവ്യപ്പഹാരം  
നവ്യപ്പഹാരം  
പ്രതിമാനാടകം  
സ്രപണ്യം  
ശാക്ഷതളം  
ഓൺകഴിഞ്ഞ  
മുന്ന ഭാഷാകാവ്യങ്ങൾ

## പ്രസ്താവന

പല കാലങ്ങളിലായി ഞാൻ എഴുതി ഓരോ മാസികകളിലും പത്രങ്ങളിലും വായി പ്രസിദ്ധേപ്പിച്ചതിനായി കൂടി എതാനം വണ്ണക്കുതികളെ നന്ദിച്ചു ചേർത്താണും ഈ ചെറിയ പ്രസ്താവനം ഇതിൽ ആദ്യമായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന കൃതി 12 കൊല്ലങ്ങൾക്കുപു എഴുതിയതാണും തിലുള്ള മിക്ക കൃതികൾക്കും എതാണ്ടും അതുനെ പഴക്കേണ്ടതും

എറിവും നവീനമെന്ന പറയാവുന്നവ ഗാമാരിതിയിൽ കാണുന്ന നാലു കൃതികളും, അവസാനമായി ചേർത്തിട്ടുള്ള ‘ഗ്രാമീണകന്യക’യുമാണും അവയിൽത്തനെ ചിലതിനു മൂന്നുകാലുത്തിലെയിക്കും പഴക്കം കാണം. ഗാമകളും ഡോക്ടർ റവീന്റുമടക്കാഗോറിന്റെ ചില കവനങ്ങളുടെ ഭാഷാന്തരങ്ങളോ അറബിക്കൾനും ആണും. സാഹിത്യവിഷയകമായ എൻ്റെ പ്രയത്നങ്ങിൽ നിന്നുണ്ടായ ഈ ലഭ്യവായ ഫലത്തെ സഹായമാക്കും ഉപഹാരമായി വെച്ചുകൊള്ളുന്ന.



## കവിതകൾ

ഭിക്ഷുവിൻറെ അല്ലാവം  
കമ്മം  
തക്കത്തിൻറെ അമ്മ  
കാശ്യപാമുമത്തിലെ പ്രഭാത്,  
യനം  
എൻറെ കിരിം  
കിഴവനം കട്ടിയും  
പ്രഭാതഹീതം  
ഗസ്സചങ്ങൾ  
മനോരമം  
ആരണ്യകൻറെ ആത്മഗതം  
പുഞ്ചിരി  
ചെപ്പാള  
മേഖലാപംബം  
ഗ്രാമീണകന്യക



## ഭീക്ഷ്യുവിന്നീര അലംഭാവം

മലർവള്ളികൾ, മാമരങ്ങൾ, മാ—  
മല, പുണ്ണോലക്കേളന്നിവററിനാൽ  
അലമാകെ നിരത്തുകാണമീ—  
യുലകാഹൻ! നിസ്ത്രുന്നുവരം.

ഈ മേ നിഴതപ്രശാന്തമാം  
ഗ്രഹ മേവുന്നതിനണ്ട് മേദ്രം  
ഗ്രഹമേധിനിമാർ തക്കത്തും  
ഗ്രഹമേവം നുബവാസമാക്കേം?

തയവച്ചുലുണ്ടുക്കവാൻ,  
തയമേ ഭിക്ഷ നട്ടുക നാട്ടുകാർ  
ഉത്തമേടിനി പ്രകരിതനിടാ  
മൊത്തമോദത്തിക്കവുന്തിതിൽപ്പരം?

ഹലഴുലഗണങ്ങൾ കിട്ടുമേ  
പലഹാരത്തിന പാതിരാവില്ലോ;  
സുലഭം ജലവും, സുവര്ത്തനാടീ—  
യുലകിൽജീവിതമുംക്ക ദ്രുംരം?

കഷിതിയാകിയ മെത്തചുമൽ വിരീ—  
 പുതിനോ പു മുട്ടല്ലേജാ പുള്ളുകര  
 മതിയായ വിന്റുക്കുണ്ടുമെ  
 മതിയായല്ലിൽ എപ്പളിച്ചുമെകവാൻ

തെളിവാൻ ഒന്നല്ലാടൊത്തു മെയ്—  
 കളിത്രംകാറുകളേറുകൊണ്ടുമെ  
 തളിർപ്പോലെ മിരപ്പുഴം ശിലാ—  
 തളിക്കം വേരെയുംബിരിക്കവാൻ.

വെയിലാകെ മരഞ്ഞനാളിളിളി—  
 കയില്ലിൻ പാടു കരഞ്ഞപോകില്ലും,  
 മയിൽ പീലികളും പരത്തി ന—  
 കയിലാട്ടനാ ശങ്കാവിനോദനം..

കിളിവാണികളെന്തിനാണ പേ—  
 കിളിയല്ലേ മമ പാടുപാട്ടവാൻ,  
 തെളിവോടിടചേൻ ശിക്കിടി—  
 ജീളിപ്പുന്തേളുമണ്ണതാതിടം..

പകലപ്പുള്ളുകരൻ, കരണങ്ങളാൽ  
 പകളുടക്കതൊരു ചുടണ്ണല്ലുക്കിൻ  
 പകരം റാംരാജി രജിയാൽ  
 പകരണാണു തണ്ണു രാത്രിയിൻ.

ഹലഗ്രന്ധതയോരുത്തു മൽപ്പിയാം  
 വിലബവയ്യേരാം വന്നവ്യുരാതമേ,  
 നമ്പമേരിന ഹാലേക്കല്ലോന്തുരിൽ  
 പലങ്ങാ നമ്മുടെ മുട്ടക്കുകാർ.

କଳ୍ପିତୁ ଜିପଦୁ କଥିନେତୁ ତୋଳ  
ବେଳୀଯିତେପ୍ରାନ୍ତମହତନ ବେଳୀଯିତେ  
କଳ୍ପିତ କରିଛୋଡ଼ ତୋଳମାତୁ  
କଳ୍ପିଯାଟାନବର କାନ୍ତୁ ନିଷ୍ଠୁମେ.

ପରମିଲ୍ଲୋତ କାନ୍ତୁମହିନୀବଶ,  
ପରଗନାତ୍ମପୁନରଗନାଫେରିକମେମା?  
ଶରଗାରତନିଷ୍ଠ ପିଳନୀଯ—  
ତରଚର ଗୋଟି ପୁଣିଧୂମୋକ୍ଷମେ?

ପରମାତ୍ମବିଚାରଜନ୍ୟମା。  
ପରମାନନ୍ଦମରଦୟାରଯାତ୍ରୀ  
ପରମାର୍ଦ୍ଵତ ପୁଣି ଜୀବନ,  
ପରମାତମ୍ ସୁବର୍ଦ୍ଧଲପମାକ୍ଷମେ.

## കർമ്മം

ശമ്മം പരമ വഴി നോക്കു സ്വർജ്ജത്തു—  
യമ്മം, വിശിഷ്യ മനജക്കർത്തിലാശ കാണം,  
കമ്മനദള്ളുരണമാക്കിയ ലോകത്തപ—  
മന്മജ്ഞനാ, രവനതിൽജ്ജയമെറുമ്പേ.

സപ്രത്തിലും വലിയ മുക്കരിയിലേജ്ജു ജന—  
ഭ്രമത്തിൽനിന്നു ഗതി കമ്മത്തിജ്ജയിനും;  
സപ്രസ്ഥിതിലുംവിലയാത്മകലോക കാവ്യ—  
സപ്രദാനം നോക്കുകിൽ നൃക്കിതു നിസ്ത്രയിക്കാം.

വല്ലായു പോക്കവതിനൊരുത്തായ കമ്മബോധ—  
മില്ലാണ്ടു മനദലോട്ടങ്ങളിൽനിന്നും,  
എല്ലാജ്ജായും ചിലപ്പു ചെണ്ണു, വസാനമരൈ—  
നീല്ലാത്താഖമണ്ണയട്ട, യതാണ ദേശം.

നാകം തുടങ്ങി നരകംവരെയുള്ള സ്വർ—  
ലോകങ്ങളും വിവിധകമ്മപലങ്ങളും!  
ശ്രീകണ്ണസംഭവം, മഹുദ്ധരാത്രമന്നം,  
ശ്രീകണ്ണനം കണ്ണിശ്രമായും പല കമ്മമില്ലോ?

ഈ നന്നില്ലാത്തനാൽ കമ്മവുംചരിക്കു—  
താമഴിലൊട്ടിട കഴിപ്പുവരില്ല, പാക്കശ  
കേഷമം സന്നാതനാണ്ഡ്യുഗംഗകമ്മ—  
സൗംഘര്ഷിയും പരിചയം കരവായിരിക്കും.

ഭിപ്പാലമിപ്പുകരാ തച്ചപ്പോൽ ജനങ്ങൾ—  
നിപ്പാസനം കരതിച്ചന മനഷ്യനെന്നും,  
നിപ്പാമകമ്മത്തിയെ സ്വയമാചരിപ്പാൻ  
മുള്ളാന്തിവേണമിത്രതാനൊരു കമ്മത്തപും.

നോക്കേണ്ട കമ്മഹല, എംകയൈ.എംപരക—  
ലാക്കേണമായ, തിഹ നിഷ്ടുക്രിയനായിടാതെ,  
നീക്കേണമാശകളാക്കണ, മേവമരയോ—  
ബുക്കേറുമായികളക്കന്ന മുംഭം, ഭവിക്കം..

## തക്കത്തിന്റെ അമ്മ

‘‘വരിക! വാർത്തികളേ! താഴ്ത്തുവരിക! നീ  
പെരിക്കെത്തക്കത്തിന്റെ നെററിമേൽ ചുംബിച്ചാലും’’,

അരീലമാം വസന്തത്തിൽ സന്ധ്യയായപ്പോൾ സ്വക്ഷ—  
നീലമാം വാനംപുകര പുണ്ണപ്രദേശ നോക്കി,

ഓമനക്കിടാവിനെ മടിയിൽക്കിടത്തിക്കൊ—  
ണ്ണോമനിച്ചുമരുയോ കൊഞ്ചിന മധുരഹായ്

ആരാമപ്പജ്ജഗന്യമേററിക്കൊണ്ടിരുത്തു്  
ചോരനെപ്പോലെയപ്പോൾ വത്സ മനാനിലൻ;

തെരവിനൊരു ഭാഗം കട്ടികളാറുഡിച്ചു്  
നിതപദ്ധതായിച്ചീരിച്ച കളിക്കനു;

ഉരിഞ്ഞാതൊരു കയിൽ മാനേഞ്ഞപ്പിൻ നിശ്ചിതന്നി—  
ലിതന ലളിതഹായ് പാടനു വിജനത്തിൽ;

താരങ്ങൾ തിള്ളേണ്ണ വാനെത്തത നോക്കിതെത്തല്ല  
കുരത്തായ് നീറകൊണ്ണ പീലികര പ്രത്യേകിയും

ചിലപ്പോൾ പെന്തിപ്പോരി ചിതറുന്നതായ് നേതാനും  
നിലപ്പിള്ള നിലപത്തവയടിച്ചുമൊരു മയിൽ

കണ്ണൂർലുപമാമൊരു കുഴല്പിൻനാദങ്ങോതാട  
പുണ്ണസാദ്രശ്യമുള്ള കേക്കയെ വളരുന്നു;

അന്നേരം കൊച്ചുമുഖം, തന്റെത്തിനെ മടിയിൽവെ—  
ചുന്നതവരാന്തയിലിലിരുന്ന കൊഞ്ചീടുന്ന:

‘വരിക! വാർത്തികളേ, താഴത്തു വരിക! നീ  
പെരികെത്തക്കത്തിന്റെ നെററിമേൽ ചുംബിച്ചാലു..’

രഹിക്കൽച്ചുറുന്നേയുട്ടുന്നേ തന്റെ കൈയ്യും—  
പിരിക്കും തക്കതേയുമായവരാ നോക്കീടുന്ന.

ഹാരു! ചുറുന്നീ വിളി കേരക്കാത്തവബ്ലും തീരു—  
സുാന്തനായന്നൊരു ചിരിച്ചു നിന്നീടുന്ന!

ചിരിയാലിള്ളംപെതലമു ചൊന്നതേ ചൊല്ലു  
‘വരിക! വാർത്തികളേ, താഴത്തു വരിക! നീ..’

ആ നീല കാട്ടു താനേ മാതാവു ചിരിക്കുന്ന  
പുനിലാവോളിച്ചിനും രാത്രിയും ചിരിക്കുന്ന;

പെതല്പിൻ പാതാവായ ധന്യനാം കവി ഞാൻ  
പ്രീതനായും മുഖമിതു കണ്ണിതാ ചിരിപ്പുന്ന.

## കാശുപാത്രമത്തിലെ പ്രഭാതം

പുതുമയോടിച്ചേറ്റ് ചെന്നുത്തതി—  
പുതുലൈ നീരെ വിടൻ നിന്നുപോലെ  
പൊതുവിലോരു തുട്ടു കണ്ണിനേരോ—  
ക്കെളുകമണംചു ലസിച്ചു പുള്ളിക്കിൽ.

കതിരവനുടെ തേർ വല്പിച്ചു പായും  
കതിരകൾ ചെന്നുദയാദ്ദീ കേരിച്ചുപോരാ  
അതിരബന്ധങ്ങൾ കാവിമല്ലീൻ—  
തതി പതരിച്ചിഗനാ ചുവന്നതാവാം..

സൗഹ്യമതുപൊഴതാ ഹിഷാച്ചപ്പത്തിൻ—  
തട്ടുവി തിന്നായിരിക്കു ശരീരാവം  
ഉടനടയുമൊരുംചു പൂഞ്ഞു കാണു—  
യുടജശണങ്ങളുടാരഭാസുരങ്ങരാ.

പരിനൃഥപവനൻ പരക്കെ വീശ്രൂം  
പരിമള്ളുഡാരണിയാൻ, പാരിലപ്പോരാ  
പരിചിയലിന കാശുപാത്രമത്തിൻ—  
പരിസരമേരു മനോജ്ഞമായിരിക്കു.

ചില കിളികൾ ചിലച്ചിരിക്കവേ പെ—  
ചുംപുകളിളംകൂളിക്കത്തന്നലേറ്റുല്പണ്ടു,  
മലപനിരയോറുമണ്ണുതുള്ളി തുകം  
മലകൂളിൽ മജ്ജുളകാനിയും വളൻ.

വലരിപുദിശ സസ്യമുമാം മുവത്താൽ  
സുലളിതമുതിയ തനന്നേലേല്ലുയാലേ  
അലസനിലയക്കന്നണൻവണ്ണി.  
വിലസി സുപ്പളിത്തൊലവപ്പുംഡിയെല്ലാം..

കഷിതിരഹനികരങ്ങളും കിളിക്കം  
കതിരവരഗ്നികളിൽ കളിച്ചു പിനെ;  
ആതികളുടെപിടാൻ തുടങ്ങിയെന്നോ  
യൃതികരക്കണക്ക കിളിസ്പന്നങ്ങളാലേ.

അതവികളിലണഞ്ഞുടൻ കളിച്ച—  
ഞ്ഞുതരഞ്ഞേക്കി കലാർ താപസ്മാർ  
തെയ്യതെരെ മധുരസപരത്തിലോരോ—  
തിരനിഗമോക്കരികളിച്ചരിച്ചിടന്.

കളിയില്ലാറിടന താപസ നാപ്പണി—  
കുളിമൊഴിമായിടയേബനക്കിടാങ്ങര  
കളികളില് ഉക്കിപ്പുരിച്ചു പായം  
പൂളിനമും പുഴയും, വാസ്ത്രങ്ങിടന്.

പരികല്പിത്തം സ്ഥൂതാശശതാദി തുകാം  
പരിമളമേന്തിന ഹോചയുമജാലും  
പരിചോട്ട നിറങ്ങേമേകിടന്നു  
പരിസരപല്ലവതല്ലുജങ്ങരാതോറും..

അണിയണിയണിയണിയായ്യിടനീരജ്ഞാം  
മണിനുഭവയ്യുകര തയ്യൻമാൻകുലങ്ങര  
കിണികിണിനിനിനിനഭത്തയങ്ങ പുജാ—  
മണികളുടിത്തംഉപസിച്ചണൻ.

കതിരവന്നെട രഘീയിൽത്തിള്ളുങ്കും  
 കതിരിയല്ലും വരിനെന്തേങ്കലുമുള്ളോടും  
 പ്രതിനവപരിപാടി പൂണ്ഡിയന്നു  
 യതിവരൻ മേരുന കാശ്യപാശ്രമാനം..

## യന്ന

അനന്തമാണന്തമെ, മിതത്മവാദേ—  
ലുനർഗ്ഗാലുമായോരപദ്ധേരമകിലും,  
അനന്തരായം എവ്വുത്തിനേടുവാ—  
നനന്തയിൽ ദ്രോതിബന്ധനം യന്നം.

സുരക്ഷിതാവസ്ഥ ഭവിക്കിലാപഗാ—  
തരംഗലോലം നിശ്ച വിച്ഛ നിത്യും  
പരത്തുമേ സൗഖ്യമഹസ്തിപത്തിലും  
പരത്തിലും പാപവിശ്വാധനം യന്നം.

രൈജീലും വേണ്ടതിലെംനാമൊട്ടുമേ  
ശരീരജീ ചെയ്യാ ചെലവെന്നിരീജീകിൽ  
മരിജീവോളം വിപരിത്രവഹാിവെ—  
ചുരിക്കവാൻ കൂട്ടിയെരാരിന്ധനം യന്നം.

വിലാസിനീറുന്നരമന്നഹാസവും  
നിലാവുമൊക്കും പുകളേറി മേരുക്കുമേരു  
വലാരിയോടാപ്പുമിത്തത്തുമേ കലാ—  
വിലാസലക്ഷ്മീപ്രതിബോധനം യന്നം.

അസാരനാം ഭിക്ഷവിനം ഭിഗന്തര—  
പ്രസാരിഭാന്ധുളകാൻ ഫേനം  
പ്രസാദമേകനന്നു വന്നു പെണ്ണഷ—  
പ്രസാധനം പ്രാതമിത്രസാധനം യന്നം.

## എൻ‌റ കുററം

പുണ്യാധികരിക്കുന്ന കിഴിയവേ  
പുണ്യാധികരിക്കുന്ന ജീവിതസ്ഥലമേ!

അംഗ്രാഹി തിങ്ങൾ ചെന്ന പിണ്ഡായ കിടാവിനെ—  
താല്പാദകത്വാർത്ഥവെച്ചുനിൽ്ലെ കാണിച്ചുപ്പോൾ,

‘‘നിന്നകയുംതന്നെന്നവെച്ചുകൊണ്ടാലു’’ മെന്ന ചൊല്ലി—  
തതക്കരത വാങ്ങാതെ ഞാൻ വാങ്ങിനിന്നതുനേരും

തതരവരുന്ന നിന്നവേദിക്കുംബത്തിലുടേശ്വരാൽ  
കരകരാർമ്മിന്നല്ലാക്കൊണ്ടാട്ടുന്നതായിക്കൊണ്ടോൻ.

ചെരും ഞാനറിഞ്ഞില്ല കാരണമതി, എന്നാൻ‌റ  
കരക്കരുതും, ഹന! വല്തായിരുന്നവോ?

അംഗ്രാഹി മഹർഖുവ, സുഖ്യൂർമായിക്കൊട്ട്  
പുണ്യാധികരാണാട്ട മറ്റഭിരുക്കു. ചില്ലയിമേൽ

കടികൊണ്ടീടുന്നപര പനിനിർപ്പുമൊട്ടിനെ  
വടിവുപ്പണാരിലഭരാട്ടിലിപിത്തനിന്നു മെല്ല

കട്ടകൊണ്ടാട്ടീടുവാൻ ത്രിക്കരാതിരുന്ന ഞാൻ,  
കഷ്ണമെന്തതിലുള്ളൂ കാരണം കോപിക്കവാൻ?

അംഗ്രൂക്കിൽ വസന്തത്തിൽ ധന്യമാം നിമിഷത്തെ—  
യെല്ലാമേ രാഗസപ്താഷ്ടാനത്തിലമാക്കി

പഞ്ചമരാഗം പാടി വാഴുന്ന കയ്യിലിനെ—  
താല്പാദകത്വാർത്ഥപ്പിടിച്ചേരു ത്രിലിട്ടുംഡുവാൻ

ത്രിക്കരാതിരുന്ന ഞാ, എന്നതു സത്യംതന്നു;  
കഷ്ണമെന്തതിലുള്ളൂ കാരണം കോപിക്കവാൻ?

## കിഴവനം കട്ടിയും

കേളിയ്യു പറിയ പയ്യുതിൽ നിസ്ത്രസിലു—  
ലാളിത്യമാൻ തന മല്ലു പുരണ്ട മതദി  
മേളിച്ചുമേവുമായ കണ്ണതിനെയാണെതാടത്തു  
ലാളിച്ചിരന്നിതോടു പുഖപുമാനൊരിക്കൽ.

കാരുഛ്വസിക്കമുള്ളക്കണ്ണളിളക്കി ദാറു—  
കൈരും കിശോരമുഖശാരദചന്ദ്രബിംബം  
നോറുളി മട്ടകയ ക്ഷീംകളാൽ നക്കം—  
മാറുന്ന വാല്സകക്കുറഹലശാന്തി പുഖൻ

ഉല്പാസിയച്ചരിയ പുക്കിളിയക്കരണം—  
കൈല്ലാം വരാതെ ചില കൊഞ്ചാലുതിത്തിനുനു  
പല്ലായ മല്ലമലർമ്മാട്ടകൾ കാട്ടിരയതെ—  
നീല്ലാതെ പൂഞ്ഞിരിയമാൻ ചിലപ്പോഴേല്ലാം.

അരോ വിയം സരസലീലയിലുദ്ധമിക്കെ—  
മാരോമലാകിയ കിടാവിനെ നോക്കി പുഖൻ  
നേരോടു തന്നിലുള്ളവായ ദശവിശ്വേഷ—  
മോരോന്നമോത്തു കരളാൽച്ചിലതുചരിച്ചു.

‘ ‘ബാലപ്രഭാകരകരങ്ങളിയൻ ജീവ—  
ജാലത്തിനൊക്കെയുമായംകളക്കുകം വള്ളത്തി  
ആ ലക്ഷ്യമാം തെളിവു പുണ്ണേയും പ്രഭാതം—  
ഒപാലെത്തുയും സുഗ്രഹേ ഭവി ബാല്യകാലം.

വല്ലായും ദയാനം ചടിയേണ്ട, നിസ്ത്രീഭാവ—  
ഇല്ലാസമന്ന മുളപാസമുരച്ചിട്ടുണ്ട്,  
എല്ലാരിലും സരത്തുരിതി, അനിഷ്ടമാക്ക—  
മില്ലോ; നരക്ക് നവഗശശവദരു റമ്യം!

എന്നാലീതിന്തു മനജക്ക് ദാരച്ചകാല,—  
നിന്നാൽ പരന്ന പുനരന്വർഷാവിശ്വഷ്.  
അംഗാരയം പലതുമെത്തു, ദാഹാ സുഖിക്കു—  
മെന്നാൻ ഭാവ, ഫറു ഭർജ്ജഭോണതാനം..

നിരയുന്നിനീദ്വശഭാപരിപ്പത്തി മുറു—  
പൊഞ്ചയുണ്ട് പുണ്ഡിരികളാൽപ്പുറഞ്ഞുന്ന കണ്ണത്?  
വദയുന്നുഹിപ്രക്തതി മാറ്റവത്തിനാമിച്ചു—  
നിരയുന്നപോലീതു മരഞ്ഞുവരയൻ മറം..

ആലം എപ്പായ ചെറുതൊട്ടിൽ വെടിഞ്ഞു നീതാൻ  
കോലു, ഉഷിഞ്ഞതരിയ ചാട്ട പിടിച്ചു, പിന്നു  
കാലഞ്ഞുഹിണ്ണുമിടിനികളും കുടിനാി—  
കാലത്തിലേഴ്ത്തു കിശോര! കടന്നതിലേ?

ചേലാൻ നിന്നും മുളംസുഖിതവും, വിലാസം—  
കോലാഹലം തുമ്മിനിക്കരുയും ക്രമേണ  
മേലാലിത്തലു മനിയും മുവമോട്ട് പാം—  
ശാലാന്തരങ്ങിലണ്ണയേണ്ണാൽ കാലപമല്ലോ.

മാത്രജ്ഞുമേറുമ്പെമാനിതകാണ്ട ലോക—  
യാത്രജ്ഞു വേണ്ട പല വിദ്യക്കിളിപ്പുത്തക്കൈ  
സുത്രത്തിൽ നിന്നാിയുമഞ്ഞുമാളുത്തിവരു—  
മാത്രം. മനോവിവശത്തജ്ഞവകാശമില്ല.

ബാലസ്പദാവസുലഭം കളിയാകെ നിന്ന്,  
കാലം പകൻ വടിവാൻ വളരുന്ന് വന്നു,  
ശീലത്തിനും പ്രക്തിഭേദമീയനു പാം—  
ശാലങ്ങുകു, പുതിയ വേഷചിത്രങ്ങൾ തന്നു.

മന്ത്രാത്തേ കാണബോരു നിൽ ചിരിയന്ന തെപ്പാ—  
നെന്നുംഡാനമേ കൂരുക്കജന്മുദിക്കെയ്യുള്ളൂ.  
അമ്പാദിതൊട്ടുഹരു! പ്ലൂറസ്റ്റത്തിനൊന്തു—  
ചന്ദ്രാതിയായതു ഭയക്കരമായിട്ടുണ്ട്.

നീയോമനേ, നീജ പാഡിപ്പു കഴിഞ്ഞു ജീവി—  
തായോധനത്തിനു മുതിന് പുറപ്പെടുവോഡ  
ശ്രേയോഭിലാഷപരന്നയു നിനക്കു ഷണ്ടി—  
ശ്രീയോഗമിള്ളു നവയൈശവന്മായിരിക്കും.

ടും സുവത്തിനതകാത്ത മനോരമദം—  
ഒന്നാട്ടം മനസ്സുനിഗമിട്ടു വലഞ്ഞുലു.  
ചുട്ടുള്ളു വേനൽക്കൂവയിൽക്കാണ്ടു കൊരുക്കായു—  
നട്ടച്ചുയാണു നവയൈശവന്മായ കാലം..

സാധിപ്പമായ പുതശാത്മചത്രപ്രശ്നയത്തു—  
സ്ഥാധികവാനലുകമാകുമക്ക്ലൈത്തിൽ  
ബോധിച്ചു മുന്നണിയിൽനിന്നരീമണിയലത്തെ  
രോധിച്ചിട്ടും ബഹുമന്മുഖവായുവരുന്നു.

ശ്രോകാനഷംഗമിയലാതൊരു ലോകയാറു—  
ജ്ഞോക്കകിയായും മുതിയുമന്നു നിനക്കു മുന്നിൽ  
നീ കാത്തികാത്ത ചുഴിയും കഴിയും പെരുതു—  
ഞാക്കാം, വിവേകവല്ലാണ്ടും പിന്തുഹായും,

വെള്ളപ്പുകിടിൽ നിലവിട്ടലകോടിണങ്ങി—  
കൊള്ളേക്കാട്ടകകളുടൻ തുടരേണ്ടീല്ല  
കള്ളത്തിരിപ്പ പലതുണ്ണിതിനെള്ളിലെന്ന—  
തുള്ളത്തിലന്നറിയവാനിടവന്നിടന്.

എറം മനോരമമടിക്കെടി വന്ന മിക്ക—  
വാറം ധലത്തിനതകാതെ നശിച്ചിട്ടേംപോരം  
നീറം വിചാരഗിളുകിരാലപമണ്ഡ രോട്ടി—  
കൈറംനിലയ്യു കഴിയുന്നതുമന്നതനെ.

സ്വോരദ്ദേശാമശല്പകരക്കുകൾ മനഷ്യനേരു—  
ചുംരത്തിള്ളപ്പടയ യെണവനമാണ മുലാ;  
ശ്രദ്ധപ്രമോട്ടേരു വിവേകവുംഹാന്നവക്കു—  
നേരത്തന്ശ്രദ്ധവന്നുവത്തിനമുണ്ടമാർപ്പിം.

വേലയ്യു തക്കാരു വയല്ലു കഴിഞ്ഞ ഹന്ത!  
കോലത്തിലിന്റിന്റും യാണാം ചടഞ്ഞടങ്ങി  
വേവലല്പമായു് കിമപ്പി ശാന്ത പൂണ്ഡ സാധം—  
കാലത്തിനൊപ്പുമമ മുഖത വന്നിടന്.

വാരാണ യെണവനനിണക്കിളി നിന്നിടനേപാ—  
ഞോരാതാണഞ്ഞ ജരയാൽ വരമായ ദേഹം  
നീരാകെ വാന്നിളവുണ്ണെ വരണ്ടപോയ—  
നീരാഴിപോലെ നിതരാധുപയോഗമുന്നും.

താങ്ങുവേളയിൽ വയുവദനത്തിൽനിന്ന്  
ചോതന പുഞ്ചിരിക്കളുള്ളിൽ നിന്നച്ചതല്ലും  
പോതന ഹന്ത! നരയും പുരുഷ, പുഞ്ചക്കം—  
ചോതന നാം പരിയ്മിപ്പുന്നഹാസവാക്കും.

ശ്രീ വാൻപോരൈയാൽക്കൽ, കാഴ്ച കുറങ്കത കള്ളി,  
മാൽ ചാല്ലുമാറ്റച്ചിയെന്നിവയാന്നമന്നു  
ചാവാനൊരുത്താണി മരവുനേനാൽ നാളിതാണു,  
ഹാ! വാല്ലക്കാ എഴുഗവാസരകാളുമോലും.

ധർമ്മത്തിനൊട്ടുമൊരു ഹാനിവരാതെ നല്ല  
കർമ്മങ്ങളും നവവയസ്സു നയിക്കുലും  
ശർമ്മത്തിനാണു മുതിയെന്നിഹാ ലോകത്തത്പ--  
മർമ്മജനനം സൗത്തിയോത്രും രസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഹേ വത്സ! നിന്റെ ചരിതം നിരപായഭാഗ്യ—  
ശ്രീവന്നയൻ ശ്രൂരിതമായിട്ടേ!  
എവ, തദാ കരളിലോത്രും തനിഞ്ഞബിച്ച  
ഭാവപ്പുകൾച്ച നിത്യപിച്ച ചിരിച്ച മുല്ലൻ.

## പ്രഭാതഗീതം

ജയിക്കേ ജനമനോ നേതാവേ, ജയിക്കേ നീ  
ജയിക്കേ ഭരതോപ്പിഭാഗ്യത്തിൻ പിഡാതാവേ,

മണ്ണത്സിഞ്ചീടും ഗീഡിപ്പുംഗവൻ തനിൽനിന്നും  
മജൂളതരമായ മലയാദ്വിഖിൽനിന്നും.

അന്തരീക്ഷത്തെയാകു മുദ്രാക്കിയും കൊണ്ട്  
പൊന്തിനിക്കുന്ന നിന്റെ പുണ്യമാം തിരുനാമം.

നീചിമ തെളിയുന്ന കാളിനീജലത്തിലും  
പാലിനോടൊക്കെ ദിവ്യജാഹനവീപയസ്സിലും

തിരുംബകര തല്ലിയാക്കുന്ന കടലിലും  
തിരുത്തണ്ണു നിന്റെ പുണ്യമാം തിരുനാമം.

അത്തിരുനാമത്തിക്കൽപ്പത്വാണും സിസ്താന—  
മത്രയുമല്ല വംഗ കല്പിംഗ ചോളാദിയും

സത്പരമുണ്ടാർ നിൻ ദിവ്യഗാമകര പാടി—  
യോദത്താദശിച്ച നിന്റെയാശിസ്സിനത്മിക്കനാഃ

ജയിക്കേ സപ്തഭവ്യഭാതാവേ, ജയിക്കേ നീ  
ജയിക്കേ....

നിന്നും വിളിയെച്ചു കൈകുള്ളുന്നോരുത്തെന്ന  
ഹിന്തുകരാ ബുദ്ധബേജനശിവന്മാർ പാരസീകരം

എന്നല്ലോ ഒസ്ത്രമാനാർ കുസ്തിയരിവരെല്ലോ—  
രക്ഷാനന്നാഴിയാതെ പുഠ്പരമ്പരിക്കിഗംഗാവാസികരം

നന്നിച്ചു നിൻ്റെ ദിവ്യസന്നിധയെ വന്നിടന്ന്  
കനിക്കും പ്രേമമേകീകരിച്ചു നിന്നിടന്ന്:

ജയിക്കെ നൃജിനേനകൃധാതാവേ, ജയിക്കെ നീ  
ജയിക്കേ . . .

പാതവുമ്പയോന്നവും കലന്ന് കാലമായ  
പാതയിലൂടെ ധാരുക്കാരെ നീ മുഖം താറാ.

സെപരമായും നയിച്ചുകൊണ്ടിരുപ്പു ചിരന്തന—  
സാരമേ, തവ ചക്രനിർഗ്ഗുംപുഷ്ടിയും മുഴങ്ങുന്നു.

ജീവിക്കാക്കാപത്തിലും ശ്ലോരവിപ്പുവത്തിലും,  
ജീവന്നും നിൻ്റെ ശംഖാലി ശിവക്കരം.

ജയിക്കെ സർവ്വതാപത്രാതാവേ, ജയിക്കെ നീ  
ജയിക്കേ . . . . .

കാളമേല്പദ്ധതം തിണ്ടിവിഞ്ഞിയ ഭ്രക്കര—  
കാളരാത്രിയിൽ മുർച്ചമെക്കുക്കൊണ്ടുമുൻപുണ്ടാം.

വല്ലായും ഹയ്യടിപ്പുട്ട് ലോകത്തെ നിർന്നിരുഷ്യ—  
വല്ലാനേരവും നോക്കികകാരുക്കാണ്ടിരുന്നു നീ.

ഇട്ടു തന്ത്രപഠനങ്ങൾ കാഞ്ഞകൊണ്ടിരുപ്പുട്ട്  
കീടക്കും ചാവക്കേള്ളും തന്നെടു കിടാങ്ങേണ്ണു

ആമയമന്നേന്നു ഹന്ത! മടിയിൽ വെച്ചുപണ്ടി—  
പ്രേമന്ത്രപിണ്ണിയായ മാതാവേ, രക്ഷിച്ചു നീ

ജയിക്കെ ഒഗ്രഹക്കാര്ത്താവേ ജയിക്കെ നീ  
ജയിക്കേ . . . . .

കഴിഞ്ഞ രാത്രികാല, മുഖ്യാച്ചേലാപരി  
വഴിഞ്ഞ കാന്തിയോട്ടമാദിത്യുന്നദിക്ക്കൻ;

പംഥന പറവകൾ, ജീവനസ്യാരസം  
മുട്ടന പുണ്യവായ വീശ്രൂന മരം മരം

ചിരനിത്രയിൽനിന്ന ഭരതാവനി നിശ്ചിറ  
കത്തണാത്തണരാഗമേറ്റണ്ണൻഭന്നേറ്റനേരു

പെരുക്കം ഭക്തികൊണ്ട് നമ്മുമാം മെഴുപ്പി നിശ്ചിറ  
ചരണപത്മത്തികലപ്പിച്ച മതവുന്ന.

ജയിക്ക രാജാക്കരാക്ക രാജാവേ, ജയിക്ക നീ  
ജയിക്ക രാത്രേര്പ്പിഭാഗ്യത്തിന് വിധാതാവേ.

## ആശ്വര്യൻ

മരതകനിറമോലും പൊയ്യയിൽപ്പായലിന് ഒ—  
നിര നിരവധിചൃംഗം താമരപ്പുവപോലെ  
സൗഷ്ഠരദിവഗണമഖ്യ വാനിൽ മേരും തീയാട്ടു—  
വരനട നിറമെന്ത ഹന്ത! മഞ്ചനാ മനം?

അശലകമലർ വാട്ടംമട്ട കാണന്നി, തേതോ—  
നിശ്ചലപിഹ നിറമേറും തിക്കളെത്തിനിടനു,  
അശകൈഴമരയന്നും വൻ തടാകത്തിൽ നീന്തി—  
തുച്ഛയമളവു മലേയു ഹന്ത! ചീക്കണ്ണിപോലെ.

വികടമല, സമുദ്രം, വീഴ്, കൊട്ടാരമെന്നീ—  
വകയിലെവിടെ വാഴം യോഗ്യനാമേതോരാക്കക്കും  
പക നിയതി വഹിച്ചാ, ലാത്തിവനെന്തുമെന്നീ—  
ഇകളിലിൽത്തു മുട്ടം ചന്ദ്രനോതിത്തനു.

തളിരോട് കിടന്നില്ലും നിന്നെ വാർത്തിക്കാഞ്ഞേ! വ—  
നോളിവിലോതവനാരോ തിന്നതീക്കുന്നും നീ  
പള്ളിതലളിത്തമാമി ഫ്രോക്കളാലോതവല്ലും.  
കള്ളിരപരന്നെല്ലും ഹന്ത! നിൻ സൽപ്പുള്ളത്പം!

അഹിതനിയതിയോഗംകൊണ്ട് ഭസ്തീത്തി പറ്റും  
മഹിതനട മഹത്താം സച്ചരിത്രം കണക്കേ  
വിഹിതതച്ചി വിള്ളേണ്ടനു നിന്മണ്ണലും ഹാ!  
അഹിനകര! തമസ്യാൽ ശ്രൂമായുത്തീനിടനു.

ഹിമകര, തവ! ശാതും നൽസുധാരാത്രുമെന്നായും  
 ഭൂമമാടാത്വപനാരോ വന്ന തിന്നന്നതാവാം,  
 അമളിയവന പറരീ, നൃനമ്പുണ്ണിപ്പെന്തെ  
 വിരലമിതു വിഴങ്ങിയുള്ളവാനിപ്രകാരം?

## മനേനാരമ്പം

ഒരിക്കലും മാർഗ്ഗമുണ്ടായാൽ ഒരു സ്ഥാനം വിജയാത്മകമായി ചരിക്കുമെങ്കിലും ചെരിയാതെയീനീല—  
ഔറിക്കമാശവരുമ്പരമം മനേനാരമ്പം.

കതിക്ക ലാക്കായ സുവാസ്പുദ്രങ്ങളിൽ—  
കഞ്ഞിച്ചപോം ഫർത്തുമനേനാരമ്പങ്ങളെ  
അതിക്രമിപ്പാൻ ഗതിവേഗമില്ലാം—  
ഗതിക്കുമ്പോന്നിനംഗില്ല നിശ്ചയം.

നിരന്തരം ഭർഗ്ഗഹമായ “പുഞ്ജരഷി”  
നന്നൻ നടത്തുന്ന മനേനാരമ്പത്തയ്ക്കു  
പരം തദീയക്രമിയരയാനകൊണ്ട് പാ—  
മരത്തിനാൽ കപ്പാർക്കണമെങ്കിടാം.

പ്രതിക്കും മത്തുമനേനാരമ്പവല്ലോ—  
ഗതിക്കു പറവുന്നാൽ നന്തിനകര  
അത് കു കാരം തനിയേ നടത്തിട്ടോ—  
മതിക്കുപ്പോക്കവഴിക്കുമുള്ളതാം.

ഈടും പെട്ടാ ഭൂമിഷയത്തിലുാറുഹാ,  
കടന്തിന് നേക്കു വിട്ടം മനേനാരമ്പം,  
പ്ലൂടംവിപത്താകിയ പാാശേലവി—  
ചുട്ടെന്തുശന്നാ രമി താഴെ വീഴുന്നു.

അമം തെളിക്കുന്ന മനോരമത്തിലോ—  
ന്നമൻ തൻ ജീവിതവന്നുവീംഗിയിൽ  
സമസ്യസ്ഥതപക്ഷതി വന്നപോംവിധം  
തിമത്രും നായാട്ടകയാണ് ദശജനം..

അനോപമക്ഷമപദം തിരഞ്ഞെടിച്ചം  
വിനോദന്നരക്കാണ്ഡാങ്ക ലോകയാത്രയിൽ  
മനോഗ്രാന്തതാൽ നീയമിച്ച നേക്കപോം  
മനോരമം ഉത്ത്യേന വാനണ്ണിയ്ക്കുമേ.

അനാരത്നേശവിശാലസൃഷ്ടഭ്ലോ—  
ടനാസ്ഥനാം മന്ത്രനമീ മനോരമം,  
കിനാവുപോലുത്തരകാലമോടണം—  
ചുനാവിലാശാസദമാവുകില്ലയോ?

രവിക്കല്പം നിഷ്ഠപലമല്ലെയെന്ന നാം  
വരികകമിജ്ജീവിതയുലചരുയിൽ  
ശരിക്ക ഓഗ്രൂവ്യുവസായയുരുമാം—  
യിരിയ്ക്കിലാക്കം ജയദം മനോരമം..

ഇതാണ പാരിൽ സുവള്ളുലമായും, നേ—  
കിതാണ പാരത്രികസൗഖ്യലവും;  
ഹിതാനത്രുപം സ്വപ്നമനോരമം വെടി—  
ഞതതാത്രമാർഗ്ഗംഞഞ്ഞതതാങ്ങവാൻ?

## ആര്യക്കണ്ണൻ ആത്മഗതം

സനസം മസുണം മനോഹരം  
സരളം ചാതഗലീരമത്രം  
പരമീവകയല്ലുമാഹരി—  
ചുരചെയ്യുനിതരണ്യമെന്ന ഞാൻ.

നരന്തരമിച്ചിന്തയേള്ളവാൻ  
വരഹാദ്യാന വസുന്ധരയ്ക്കുമേൻ  
പരമാദീമശില്പകല്പിത,  
പരമാലോഭ്യമഹോ! മഹാവനം..

മടവാതട മനഹാസവും  
പടയാളിത്തലവബൻ്നി ശാരാധ്യം  
ഇടചേന്ന് പിന്നന്താണ്ടി—  
സംഹടസൗംര്യമയുംപീഖീവനം..

അഗരാജന്ദയുന്നണിതാ  
മൃഗസന്നാഹവുമണ്ണുമുണ്ടുമെ  
നഗരം ഗരമാകമൈ ലതാ—  
നഗരമും വനമെത്ര ശോഭനം!

ഈ നാഡി പടിവായും വസന്തമാ—  
മുത്രരാജാവു ഭരിക്കമൈവനം  
പത്രാധ്യാത ഷണ്മുകാന്തിയോ—  
തത്തലാമോദവുമാൻ കാണ്ണു ഞാൻ,

ദിവസേശ്വരരശ്മി കാഞ്ചന—  
ദ്രവ്യാതം നിപതിച്ച മേരുക്കമേൽ  
നവമാശകാൻ മാനസം.  
കവയന്തു ക നനീയശാഖികൾ.

കരതാതിവിടക്ക എ പതി—  
ജ്യൂത്തതന്നള്ളതനാദരിജ്യൂകിൽ  
തതസാഹതി സുരൂദേവനായ്  
പോതാനോ മുതിരുന്നതിങ്ങനെ?

മഹനീയവിചിത്രഗീതിപ്പ—  
ണ്ടിഹ മദാനിലധൂതവല്ലിയിൽ  
വിഹഗ്രാഫിലാസിനീഗണം.  
വിഹരിജ്യൂന വിശാലകൗതുകം.

പലമാതിരി മേഖജാലമീ—  
മലയോരങ്ങളിലഞ്ചുമിഞ്ചുമേ  
വിലനുന പുളിനകനുമാ—  
ങലരാനിട്ടാരുളപ്പോലവേ.

മലയാറിൽ നന്നതു മനമായ്  
മലർക്കും മണമേന്തി വന്നിതാ  
ബേമമ്മരകാരി നീളവേ  
വിലനുന്തു മലയാദ്വിമാത്തൻ.

മധുപാധിപരന്തതിട്ടനേപാഴീ—  
മധുലക്ഷ്മീസവിയായ മാധവി  
മധുവാൻ വിടൻ പൂക്കളാൽ  
മധുരസ്പാഗതമന്ദഹാസ്യായ്,

മലമാടുടിപിടി കൂത്തനെ—  
സ്വല്പമായും പീണതകൻം പിന്നേയും  
പലപാറകളിൽനിന്തിരിഞ്ഞടക്കി—  
ചുലവിക്കാശാഭാഗങ്ങിതാറുകൾ.

പകലാതുയമസുമിച്ചുപോയും  
പകരം സന്യസ്യാനം സാന്നിദ്ധ്യം  
പക്കാന വിചിത്രവീഡിയിൽ—  
പ്രകരം വാനിലുമീവന്നതിലും.

മലർ പച്ചില പുല്ലു ചെന്തളിൽ—  
കുലവയന്നള്ളവ സാന്യസ്യകാന്തിയിൽ  
പലാവല്ലുമെടക്കവേ വനീ—  
തലമാകെട്ടുവിചിത്രഭസ്തം.

തുടരെപ്പുകയന്ന കാലപമി—  
ഞ്ഞടന്നേരുന്ന തമോമഷീദ്രവം,  
അടവീതടക്കാകവേ കരീ—  
കുടലിൻ കാന്തിരേം കലൻപോയും

മടിയൻറീ മനോരമം കണ—  
കട്ടിമപ്പുട്ടിരുളന്ന കണ്ണകൾ  
വെടിയുന്ന ഫലം, നമ്മകിനി—  
കട്ടിലിൽപ്പോയുംകട്ടിക്കാരകയാം സുഖം.

പരിചിൽഫ്റ്റുവലാജേന്യമാം  
പരമാത്മസ്ഥിതി പാത്രകാണവാൻ  
പരമീ വിപിനാന്തവിശ്രമം  
പരമോദാഹൃതിയായിട്ടുന്ന മേ,

## പുന്നീരി

അക്കന്ന ഞാനന്നൻ പ്രിയേ, ജീവിതപ്പുലരിയാൽ  
നേക്ക് നീയിക്കരജ്ജ വന്നുചേര്ത്തിന് മുന്ന്,

ലളിതം ഗാനസാരമൊഴകും രക്തത്രോട്—  
മിളകും വികാരങ്ങൾ തന്നെയുള്ളവിലോ നിന്നു?

അശ്ലൈക്കിൽ, മനാരവും മല്ലിയമല്ലിത്താര—  
മല്ലിസിജ്ജുന്ന വാനോർവാടിമാർഗ്ഗമോ പോന്നു?

പോതുന്നുവാര മെയ്യിൽ വീണ പുക്കരണിന്നുള്ളിൽപ്പുക്ക  
ചാതകഹാസമായുംപീനെന്നപുറത്തുവന്നതാവാം.

ആനന്ദസ്വരത്തിക്കൽ പദ്ധതികൾ മുന്തിപ്പോയ  
ഗാനം നിന്ന് ചീരി, കാണാപ്പുച്ചിന്റെ സുഗന്ധമോ?

പാതിരച്ചുറുൾ മനോവേദ്യാക്കത്തിൽപ്പുണ്ടിനിൽക്കേ  
സുന്ദരമായുംതവ ഹനീവായുംലഭം വാതായന്.

തന്നെത്താൻ തുറന്നുകൾ പുറത്തു പോഴിയുന്ന  
ചത്രികയാമോ നിന്റെ ചട്ടലും മനഹാസം?

അശ്ലൈക്കിൽ ചോദ്യമെന്തി, എന്നുണ്ടൊന്നില്ലെന്നീ—  
തുല്യാസപചെതന്യത്തിന് വിലാസം മുഴുഹാസം.

## രിച്ചറ്റി

കണ്ണേകമിട്ടഹഹ! നല്പുപതക്ക വീക്ക—  
കൊന്നേകിടന്നളവിലോന്ന കലപവൽ തീച്ച്.  
പണ്ണത്തെ മട്ടിലോരു ശസ്ത്രവുവില്ല പിന്നെ—  
ചുംബേ, ഭവാൻ പരമഗ്രുഖരിൽവെച്ചു ഗ്രുഖൻ.

—  
തോലും മുഷ്പിത്തെ ചെറുന്തുക്കയറും മറയ്ക്കു  
കോലും ധരിച്ചു പുലത്തെപ്പാഴാരനുപലത്തിൽ  
ചോലുറു ദൈവജ്ഞന്തിനു പോം ഭവാനിൽ  
കോലുന്ന വിപ്രവച്ചവിൻ വടിവൊന്നു തന്നെ.

പാത്രം പണ്ണത്തിനപരൻ പട്ടല്ലുകൊള്ളാൻ  
മാത്രം ഭവാനിതോരപൂർവ്വപരോപകാരം;  
ഗാത്രം തമാപി തകരാതെ നിലയ്ക്കു നിന്ത്രും.  
സുതുങ്ങളാണ് തവ കേളി തങ്ങന്തെല്ലാം.

മേളത്തിലന്നുന രസത്തിനു വേണ്ടിയേറ്റു—  
താളത്തിലും തിരിയും, മങ്ങൈനയുള്ള നിന്നെ  
കേളത്തലോട്ടുമിയല്ലാതെ കടന്നെടുത്തു  
തോളുത്തുകേററുവതിനാളുകളിലെസംഖ്യം.

കൊടുന്ന നേരമോതെ തോളിലിരുന്ന പാരിൽ—  
മുട്ടം വരെക്കുനിയുമ്പെന്തെന്ന പൊങ്ങും  
ങ്ങം വരിക്കുറവുംമനീന്ന കച്ച്—  
കെട്ടണ്ട് വേണ്ടവിധി, മെന്തിന തുസൽ പിന്നെ?

പോരാതെവന്ന ചിലവട്ട്, മത്താത്രു കോട്ടം—  
തീരാഞ്ഞു കേളി കറവാക്കിലുമെന്തുവേണ്ട  
നേരായ <sup>പുരാത്മപരനാവുകകൊണ്ട്</sup> യോഗ്യ—  
മാരായമ്പെന്നെല്ല വിടാ മൃണംഖളി ചെണ്ണേ!

## മേരേലാപാലംടിം.

‘ഒരു വയസ്സു കഴിഞ്ഞു, കവിഞ്ഞു പോ—  
കത്തു ജീവിതകാലമൊരാധകങ്ങമേ  
കത്തുകെ’നല്ലെന്നിതു കൊണ്ടലാ—  
ഞഭറ്റി കണ്ണിഹ കാലഘയകരം..

ദിനകരൻറെ കരം വഴി ജീവനം  
വിനയ്യാഴിഞ്ഞിയലും ര്യനമേ, ഭവാൻ  
അന്നലാമിത്രമഹസ്യമരച്ച ദ—  
ദ്വിനത ചേപ്പുത്ത് ഭസ്യഹമെന്നതും;

വിഷമണംചുയയിർ പോകക്കുഹിയ്യുമേ  
വിഷമബാധ വിധിപ്പുവനാകയാൽ  
വിഷദ, നിന്നെട ജീവനദാത്രതാ—  
വിഷയവൈവേമത്രതമരുതെ!

അലഹപുമാത്രത വേഗമിതേരുടൻ  
തുലയുമേ തവ ജീവനമെക്കിലും  
ജലദ, ഹേ, ജയ നിന്നിടിവാശപ്പുയ—  
റുലകിനിപ്പോഴക്കലുലിനല്ലയോ?

## ഗ്രാമീണകന്ധക

പ്രദോഷദീപാവലി കണ്ണകൊണ്ട്  
പാതയാത്പ്രദോഗമണ്ണത്ത സുരൂൻ  
പ്രദേശദീപാവലി കണ്ണകൊണ്ട്  
പെറ്റരസ്സുദേശവത്യണ്ണത്ത വീണ്ടും.

കളിളിൽ കല്ലിനമലാജനപ്പം  
കൈകൈക്കാണ്ട് കാണായ തമില്ലുാഴിണ്ണതു  
പ്രകാശമേരു വീണ്ടുമനാദികാല—  
സാമ്രാജ്യപീഠത്തയലങ്ങരിച്ചു.

താക്കോൻ കൊട്ടക്കാത്താണോദയത്തിൽ—  
തതാനേ മുഴങ്ങും വലിയോരലുാറു  
പുംബാദിത്തി പ്രജ്ഞലക്ഷ്മനാദം  
കെട്ടിരുംണ്ണൻറു മുഷ്ടിവലക്കാർ.

പാടത്തുപോയുംപാംസുലപാദച്ചാരി  
കൂഷ്ടിവലൻ വേല തുടങ്ങി നുനം  
സോത്സാഹമായും കാലികളെത്തളിയ്ക്കു—  
മവൻറ താരസപരമുണ്ട് കേരാപ്പു.

നിന്തസക്കിത്തനഗീതികൊണ്ട്  
ശാനിശ്വാരുമായുംതീന് നികേതനങ്ങളും  
കാണായി ബാലായണരജിതന്ദനം  
വുക്ഷാന്തരാളും വഴിയങ്ങമിന്നും.

മണ്ണതിൻ കണം ചാൽത്തി മരങ്ങൾതോറും  
തട്ടിത്തടഞ്ഞാൽവിഹംഗനാദം  
പാടേ ചരിക്കുന്ന കൃഷ്ണവല്ലൻറ  
കിടാവിനേഡകാത്തു വിലാതവാതം..

നിശ്ചയവിഗ്രാമവശാൽ വിള്ളുലു—  
ചെച്ചതന്മുമാനേറിയപോലെ വീണ്ടും  
ഇരുപ്പും കുമ്പുമൊന്നമില്ലാ—  
തുണന് നംടിൻപുറമെത്തു രമ്പം!

രാവും പിലാവും പുളിയും കരിസ്പും  
തെങ്ങും ഫലം തിങ്കമിള്ളുകവുങ്ങും  
നിറങ്ങലഹോ! സസ്യലതാസ്യമായ  
വീഞ്ഞാനിതാ മുനിൽ വിള്ളൈഭിട്ടനം.

കടിഞ്ഞിൽ കാച്ചിടിന കള്ളവള്ളി  
കിടനിടം വേലികളാൽ മറഞ്ഞും  
നേരുബിരാമം ഗ്രഹമോലമേഞ്ഞും  
പുക്ഷച്ചുദചരായയിൽ നിന്നിട്ടനം.

നോക്കനിടത്താക്കയുമുണ്ട് കാജ്ഞിലും  
മുത്തും പഴത്തും കാളീകാംബം  
അതിൻ നടക്കിച്ചുറ്റായ വീച  
ക്ലീനനായാസസ്വബം തയനം.

മുററത്താരററത്താര പുന്ന്യരിഞ്ഞി  
മുററിത്തശച്ചത്തേന നിന്നിട്ടനം  
അഖ്യാതമചിന്താപരനായും ഗ്രഹസ്ഥ—  
നന്തിയ്യതിൻചോട്ടിലിരിപ്പത്തോം..

പാൽപ്പാതുവും കൊണ്ട് പുറത്തുപറി—  
സ്രൂംം. പിടിക്കുന്ന കിടാവുതനു  
ഇടയ്ക്കു ശാസിച്ചു ഗ്രഹശിയോരോ—  
പത്രക്കലേപ്പുത്ത് കിന്നിടനു.

തോട്ടതിലിപ്പും ഗൃഹസാർദ്ദുഭേദമ—  
നതാതു സസ്യങ്ങളെയണ്ണമിണ്ണും  
ഗംഡീരമായോരു വിലോകനത്താൽ—  
സ്ലൂംഭാവനം ചെയ്യു നടന്നിടനു.

നീണ്ടള്ളു കൈ നീതജലോഹകായ—  
മുഖ് ശാശ്മായും ശതമായ നോട്ടം,  
അത്യന്തസാധാരണമായ വേഷ—  
മഹോ ഗൃഹസമൻ ബഹു ധീരശാന്തൻ.

പുറം കംാരം പരിഗ്രാജ്ഞമെട്ട്—  
ക്ഷേത്രാ മുഖസ്പാദരസാനവിലും.  
നാടൻ കൃഷ്ണിക്കാരോരു നാളികേരു—  
പാകത്തിലാണിങ്ങനു മിക്കപേരും.

സമാജംനായാസമുഖാഹരിക്കു—  
മേരെച്ചകപ്പാൻ കരംബുജത്താൽ  
കൂടം ചുമന്നശൈലായ പേണ്ണക്കിടാവു—  
ണിത്രം പുറത്തെയ്യു വത്നു മനം.

സുസ്നേഹമായും സേപദലവങ്ങും ചീനി—  
ത്തന്പരീമിവും സാധു വിള്ളങ്ങിടനു.  
കാലത്തു നീർത്തുള്ളികളുണ്ണമിണ്ണും  
ചീരുന്ന ചെന്നാമരയുന്നപോലെ.

വ്യാലംബിനീലാളിക്കംഗി തിങ്ങ  
മതയുലിൻ ചാരകവിശത്തടങ്ങാ  
മിനന്ന കൈമാരമനോഹരങ്ങ—  
ഇംഗ്രോഗ്യുലക്ഷ്മിമണിദർപ്പംങ്ങാ.

അംഗംഗാളുംഗാരസരഫു പുക്ക  
മീനങ്ങളാം, മോഹനലോചനങ്ങൾ  
കാണിപ്പുത്തുണ്ടെച്ചുറപ്പിക്കിടാവിൻ  
നിർവ്വാജവും ഭേദപുമായ ഭാവം..

അഗഹിതാഹാരവിഹാരജന്യ—  
മാരോഗ്യസ്സഭാഗ്യവിലാസമേന്തി  
അക്രൂരിമാഡം രമണീശരീരം  
വിലോചനാസേചനകും വിളങ്ങി.

തോട്ടം നന്ദ്രാനവര പോയിട്ടനോര  
വഴിയു നില്ലും ചെറുപ്പിച്ചുക്കങ്ങാ  
മദാനിലാങ്ങാളിത്തശാഖയാലേ  
മാനിച്ചു മേരേൽ തകവീ തദംഗം!

അങ്ങീങ്ങ ചിനിച്ചിതറിക്കിടക്കു—  
മപ്പിച്ചുകച്ചിപ്പിക്കളെത്തദാനീ.  
ഉടൻ കടം വെച്ചവള്ളാനോത്രക്കീ  
കനീയസീക്കഷികനിപ്പിശ്ചഷം..

അക്കണ്ണൻ മേൽനോട്ടമൊക്കാത്രു തന്നെൻ്റെ  
ശ്രൂഷയും പുണ്ണകൊതിച്ചവള്ളും  
ആൺപുവിടം കുന്പള്ളിയെക്കു—  
ബാനനദ്വാരക്കാണ്ഡവര നിന്നപോയി.

ആദ്ധ്യാത്മവും വേലയുമകമൊരി—  
ശ്രൂറാവിയം സന്യുലതാവിതാനം.  
പുവിട്ട് കാണന്ന ദിനങ്ങളെല്ലാ  
മഴുഞ്ഞിര ജനർക്കഷദിനങ്ങൾ തന്നെ.

സസ്യാവലീസേചനദീർഘയജ്ഞം.  
കഴിഞ്ഞ കല്പ്യാണി മടങ്ങി മറബം.  
മൃണാളികാകോമളമാം തദീയം.  
ഉജം തദാ തെള്ളു തള്ളന്നിൽനാം.

പ്രത്യുംഗകാംഗ്യമെട്ടത്രു പുത്തൻ  
വയസ്സുയത്രും തഭരഃപ്രദേശം  
നിതാന്തനിശ്ചാസവശാലുയന്നം.  
താനം തദാ കല്പി കവന്നിൽനാം.

തെത്തെത്തനാൽ തട്ടിച്ചേറുതൊന്നന്തേം  
നീലാളുക്കണ്ണുകളാൽ നികീഴ്ത്തി  
കമാരിതൻ കോമളപ്പാലദേശം  
ശ്രമാംഖലേശങ്ങളുണ്ടിഞ്ഞിൽനാം.

നീർക്കാണ്ഡ വാർക്കാണ്ഡല്പിനിണ്ഡലേകി  
നീണ്ടം ചുയണ്ടം നിബിരീസമായം  
കാണായ തൽക്കേശഭരം തദാനീം  
നിതംഖബവിംഖത്തു മറിച്ചിൽനാം.

\* \* \*

നാട്യപ്രധാനം നഗരം ദരിദ്രം  
നാട്ടിൻപുരം നമകളാൽ സമൃദ്ധം  
കാട്ടിനകത്തോ കടല്പിനകത്തോ  
കാട്ടിത്തയന്തു വിധി രത്നമല്ലാം.





## കാവ്യപ്രഹാരം

### കുറവിച്ചുരത്തു കേശവൻനായർ

ഭിക്ഷുവിൻറെ അലംഭാവം, കമ്മ., തകത്തി എൻറെ അധികാരി, കാശ്യപാഗ്രമത്തിലെ പ്രഭാതം, ധനം, എൻറെ കറബം, കിഴവനം കട്ടിയും, പ്രഭാതഗീതം, ഗ്രാമചന്ദ്രൻ, തൃടങ്ങി പതിനാഞ്ചു ലാവോജ്ജവലങ്ങ് ഇംഗ്ലീഷ് കവിതകളാണ് “യശഃഗരീരനായ കരിപ്പിന്തു കേശവൻനായരുടെ ‘കാവ്യപ്രഹാരം’” എന്ന ഈ കൃതിയിലെള്ളിൽ. മനോഹരങ്ങളായ കല്പനകളും ചേ തസ്മീഫുകൾക്കും വാദംമയചീതുനങ്ങളുംകൊണ്ട് അഞ്ചേയററം സന്പന്നമാണ് ഓരോ കവിതയും. ‘മലർവള്ളികൾ, മാമരങ്ങൾ, മാമല, പൂജാവാല കളെന്നിവററിനാൽ അലമാകെ നിറഞ്ഞുകാണമീയ ലകാഹരം! നിസ്ത്രേസൂര്യരം’ എന്നാരംഭിക്ഷാ ആ ദ്രുകവിതത്തെന്ന ഇതിനു ഏററിവും നല്ല ഉദാഹരണമാണ്. ആരാമപുസ്തകാന്വയം കട്ടുകൊണ്ടവക്കാ മനസ്സിലെൻ, ശ്രീലക്ഷ്മാംവസന്തത്തിൽ സാധ്യാവേ ഇയിൽ നീലവാനത്രാടിക്കു പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ, മാനു കണ്ണ തിന്നു ഉറക്കംവരാതെ പാട്ടനു കയിൽപ്പെട്ടുണ്ട്, പരിലി വിടർത്തിയാട്ടനു മയിൽപ്പേട, ചെമ്പു തീരിപ്പുകരം നീരുളു വിടൻനു നിൽക്കുന്നതുപോലെ തോന്ത്രിക്കുന്ന പൂർണ്ണവീഽമബം,, മഞ്ഞളകാന്തി വളർന്ന മലനാട്ടിനു— അതെ; ഈ ചിത്രങ്ങൾ തീർച്ച യായും നമ്മുടെ സ്മരണയിൽ കളിർമ്മം പൊഴിക്കും.

വില 3.50

---

നാഷനൽ ബുക്ക് സ്റ്റോർ